

Со ви́дѣвшемъ Престъю причащающю тврждающюся братию
ненымя хлѣбомъ.

ЧУДО 25.

По врѣмѧ Саввы прѣблагѡ ѿспѣннагѡ имало оу неговъ монастырь мнѣ-
гъ добротелыныхъ монаховъ, ѿтъ слѣдѣле Гдѣ; дошёлъ таmш єденикъ бо-
гатъ члвѣкъ, и го прѣблъ сосѣ радость, и былъ ненавѣнъ калугерскій
тврдъ; го оучилъ Стый и не го пѣвалъ со дрѹгіите на тѣжка рабоta, ка-
кѡ дрѹгіите ѿны работиле до деветый часъ, тры сахатѣ по полъ дѣнь, и
послѣ сї ишле на црквино прѣвило, и по вечерни илѣ постно ѹдѣнѣ, а той
богатъ члвѣкъ ѿщѣ былъ новъ, не можелъ, да идѣ постно, и не можелъ,
да чѣка, и да дрѣжи какѡ иныхъ, амѣ илѣ оу своѧта келлиѧ, ѿтъ мѣ до-
носеха неговите прѣѣтели. Стый знѣлъ защо идѣ, амѣ защо былъ
новъ, пѣвалъ го, да идѣ, и се молилъ Гдѣ, да го наѣчи на подобро.
Пристигна прѣздникъ оуспенію престыя Бцы, и оутро Августа 14 дѣнь и-
шле братія на рабоta, да копатъ, и имъ рѣкалъ Стый, да дойдете по-
рани на вечерина, и на новоначальню рече, да дойде порани оу цркви
и да глѣда, кога кѣ да дойдатъ Оцы, да мѣ каже, и така оучинилъ, и
кога дошли Оцы, видѣ новоначальный чвдно видѣніе не на сонъ, амѣ иб-
ни видали жена прекрасна посрѣдѣ двѣ аггл посвѣтла ѿ солнечныте лѹчи,
и єденикъ држаше погиръ хлѣба ненагѡ полнъ, а дрѹгій држали тан-
ко платино оубрѣсъ, а она же прекрасна жена се есть ненама Прѣца держаше
златни клемпъ, и ишле єденикъ по єденикъ: и ги ѿбрѣсвали аггл лицето,
по това се покланяле Престѣ: и она земала со сї клемпи неный хлѣбъ,
и давала сѣкомъ; тово видѣли новоначальный, се чудилъ: дошёлъ и она,
да се сподоби тіжъ бѣши даровы, и не мѣ дале: нити го аггл ѿбрѣсалъ,